

Publicerad 2019-04-07 01:01 av Ken Cassel

Hur sorgligt det än låter

Inget varar för evigt

Men varför var du tvungen att gå

Känner mig ju så ensam här utan dig medan tårarna
mina faller fritt ner mot marken

För här står ju jag och gråter mig själv blind, i den annars
så vackra parken

Saknar redan dina goa och varma kramar där vi står
omfamnandes kind emot kind mitt i natten

Goda tider kommer inte av sig själv

Man måste kämpa för att kärleken ska stanna kvar

Men nu när du har gått din väg, känner jag mig lika naken
som om jag inte har några byxor kvar

För här står jag med rumpan bar

Inget varar för evigt

Men varför var du tvungen att gå?!

Ken Cassel

7/4-2019

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ken Cassel med Poeter.se id #18131 innehar upphovsrätten